

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2022. december 22.*

„Előzetes döntéshozatal – Európai uniós védjegy – (EU) 2017/1001 rendelet – A 9. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Az európai uniós védjegyoltalom tartalma – A »használat« fogalma – Online piacteret is magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője –

Olyan harmadik fél eladók által ezen a piactéren közzétett hirdetések, akik ezekben a hirdetésekben más személy védjegyével azonos megjelölést használnak a védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal kapcsolatban – E megjelölésnek az ezen üzemeltető kereskedelmi kommunikációjának szerves részeként való érzékelése – A hirdetések olyan megjelenítési módja, amely nem teszi lehetővé az említett üzemeltető ajánlatainak a harmadik fél eladók ajánlataitól való egyértelmű megkülönböztetését”

A C-148/21. és C-184/21. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság, Luxemburg) és a tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (vállalkozási ügyek brüsszeli francia nyelvű bírósága, Belgium) a Bírósághoz 2021. március 8-án és 2021. március 24-én érkezett, 2021. március 5-i és 2021. március 22-i határozataival terjesztett elő a

Christian Louboutin

és

az **Amazon Europe Core Sàrl** (C-148/21),

az **Amazon EU Sàrl** (C-148/21),

az **Amazon Services Europe Sàrl** (C-148/21),

az **Amazon.com Inc.** (C-184/21),

az **Amazon Services LLC** (C-184/21)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

* Az eljárás nyelve: francia.

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias, M. L. Arastey Sahún tanácselnökök, M. Ilešič (előadó), F. Biltgen, I. Ziemele és J. Passer bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: V. Giacobbo tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. február 22-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Christian Louboutin képviseletében M. Decker, N. Decker és T. van Innis avocats,
- az Amazon Europe Core Sàrl, az Amazon EU Sàrl és az Amazon Services Europe Sàrl képviseletében S. Ampatziadis, H. Bälz, A. Conrad, F. Seip Rechtsanwältin és E. Taelman advocaat,
- az Amazon.com Inc. és az Amazon Services LLC képviseletében L. Depypere advocaat, R. Dupont avocat és T. Heremans advocaat,
- a német kormány képviseletében J. Möller, U. Bartl és M. Hellmann, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében É. Gippini Fournier, S. L. Kaléda és J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. június 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) 9. cikke (2) bekezdése a) pontjának értelmezésére vonatkoznak.
- 2 Ezeket a kérelmeket az egyfelől a Christian Louboutin, másfelől a C-148/21. sz. ügyben az Amazon Europe Core Sàrl, az Amazon EU Sàrl és az Amazon Services Europe Sàrl, a C-184/21. sz. ügyben pedig az Amazon.com Inc. és az Amazon Services LLC (a továbbiakban mindkét ügyben együttesen, megkülönböztetés nélkül: Amazon) között, a Ch. Louboutin tulajdonában álló európai uniós védjeggyel azonos megjelölések Amazon általi, az ezen védjegy bejelentésében szereplő árukkal azonos áruk vonatkozásában, Ch. Louboutin hozzájárulása nélkül történő állítólagos használata tárgyában folyamatban lévő jogvitákban terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2017/1001 rendelet

- 3 A 2017/1001 rendeletnek „Az európai uniós védjegyoltalom joghatásai” című 2. szakaszában szereplő, „Az európai uniós védjegyoltalom tartalma” című 9. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít.

(2) A jogosultaknak az európai uniós védjegy bejelentési napját vagy elsőbbségi napját megelőzően szerzett jogait nem érintve az európai uniós védjegy jogosultja bárkivel szemben felléphet, aki az engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban olyan megjelölést használ, amely:

- a) az európai uniós védjeggyel azonos, és azt az európai uniós védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használják;

[...]

- (3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

[...]

- b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás kínálása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

[...]

- e) a megjelölés használata üzleti iratokon vagy reklámban;

- f) a megjelölés összehasonlító reklámban való használata [a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (kodifikált változat) (HL L 376., 21. o.)] ellentétes módon.”

A 2004/48/EK irányelv

- 4 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.). „Bíróság által elrendelt eltiltó határozatok” című 11. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák [helyesen: eltilthassák]. Amennyiben a tagállam joga így rendelkezik, az eltiltó határozat be nem tartása esetén indokolt esetben pénzbírságot vethetnek ki a teljesítés kikényszerítése érdekében. A tagállamok emellett biztosítják, hogy a jogsértő magatartástól való eltiltást a jogosultak kérelmezhesék olyan közvetítők ellen, akiknek szolgáltatásait harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, a[z információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak

összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2014. L 10., 32. o., HL 2008. L 314., 16. o.)] 8. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.”

A 2000/31/EK irányelv

- 5 A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.) „Tárhelyszolgáltatás” című 14. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy:

- a) a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának;

vagy

- b) a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 Ch. Louboutin francia luxuscipő- és luxuskézitáska-tervező, akinek legismertebb termékei a magas sarkú női cipők. Az 1990-es évek közepétől pirosra festett külső talppal látta el az általa tervezett magas sarkú cipőket, amelynek Pantone színkódja 18–1663TP.
- 7 Ezt a magas sarkú cipők talpán használt színt a szellemi tulajdonról (védjegyek és formatervezési minták) szóló, 2005. február 25-én Hágában a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság által aláírt Benelux Egyezmény alapján benelux védjegyként lajstromozták. Ugyanezen védjegyet 2016. május 10-én európai uniós védjegyként lajstromozták (a továbbiakban: szóban forgó védjegy).
- 8 Az Amazon különböző olyan áruk online értékesítésére irányuló weboldalakat üzemeltet, amelyeket közvetlenül, saját nevében és javára, illetve közvetve, harmadik fél eladók számára online piacteret is biztosítva kínál. A harmadik fél eladók által az ezen az online piactéren eladásra kínált termékek kiszállításáról vagy a harmadik fél eladók, vagy az Amazon gondoskodik, amely ezeket a termékeket elosztóközpontjaiban raktározza, és a saját raktáraiból adja fel a vevőknek.
- 9 Ezeken a weboldalakon rendszeresen megjelennek piros talpú cipőkre vonatkozó reklámok, amelyek Ch. Louboutin állítása szerint olyan termékekre vonatkoznak, amelyek forgalomba hozatalához nem járult hozzá.

A C-148/21. sz. ügy

- 10 2019. szeptember 19-én Ch. Louboutin a szóban forgó védjegy által biztosított kizárólagos jogok megsértésére hivatkozva védjegybitorlás miatti keresetet indított az Amazon ellen a C-148/21. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság, a tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság, Luxemburg) előtt. Ch. Louboutin kérte az Amazon felelősségének megállapítását a szóban forgó védjegyhez fűződő jogok megsértéséért, a védjeggyel azonos megjelölések gazdasági tevékenység körében – a Benelux államok területén kívül – az Unió egész területén történő használatának abbahagyására való, kényszerítő bírság terhe mellett történő kötelezését, valamint a használatból eredő állítólagos kár megtérítését.
- 11 Ch. Louboutin keresete a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontján alapul. Ch. Louboutin azt állítja, hogy az Amazon a hozzájárulása nélkül a védjeggyel azonos megjelölést használt olyan árukkal kapcsolatban, amelyek azonosak a szóban forgó védjegy árujegyzékében foglalt árukkal, többek között abból eredően, hogy online értékesítési weboldalain az ilyen megjelöléssel ellátott árukra vonatkozó reklámokat tesz közzé, valamint hogy ezeket az árukat birtokolja, feladja és kiszállítja. Ch. Louboutin szerint ez a használat az Amazonnak tudható be, mivel aktív szerepet játszott a szóban forgó megjelölés használatában, és mivel a bitorlást megvalósító árukra vonatkozó hirdetések az Amazon saját kereskedelmi kommunikációjának részét képezték. Az Amazon ennél fogva nem tekinthető egyszerűen internetes oldalak tárhelyszolgáltatójának vagy semleges közvetítőnek, mivel segítséget nyújt harmadik fél eladók számára, többek között abban, hogy a lehető legjobban megjeleníthessék az ajánlataikat.
- 12 Az Amazon vitatja, hogy a szóban forgó védjeggyel azonos megjelölés használata neki lenne betudható. A Bíróság több olyan ítéletére hivatkozik, amelyeket online piacterek üzemeltetőit, például az eBay-t érintő ügyekben hoztak, és azt állítja, hogy ő mint ilyen piactér üzemeltetője, szintén nem tehető felelőssé amiatt, hogy az online piacteret igénybe vevő harmadik fél eladók a szóban forgó védjeggyel azonos megjelölést használnak. Az Amazon azt állítja, hogy az online értékesítési weboldalaihoz tartozó online piacterek működési módja nem különbözik számottevően más piacokétól, és az, hogy a logója megjelenik a harmadik fél eladók hirdetéseiben, még nem jelenti azt, hogy az Amazon hirdetéseiről lenne szó. Az Amazon szerint továbbá az általa harmadik fél eladók számára járulékosan kínált szolgáltatások nem bizonyítják, hogy az ajánlataik az Amazon saját kereskedelmi kommunikációjának részét képezik. Az oltalom alatt álló védjeggyel azonos megjelölések használatához szükséges műszaki feltételek ellentételezés fejében történő megteremtése nem jelenti azt, hogy a szolgáltatás nyújtója maga használja a szóban forgó megjelölést.
- 13 A C-148/21. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság szerint az Amazon által működtetett online értékesítési weboldalak működési módja abban áll, hogy ugyanazon árukatéoriára vonatkozóan csoportosítják az Amazontól és a weboldalukhoz tartozó online piactéren tevékenykedő harmadik fél eladóktól származó hirdetéseket. Ebben a tekintetben különbözik más vállalatoktól, például az eBay-től vagy a Rakutentől, amelyek csupán online piacteret üzemeltetnek, és így csak harmadik fél eladók hirdetéseit teszik közzé, ám ők maguk nem végeznek semmilyen áruértékesítési tevékenységet. Az Amazon azonban nem az egyetlen, amely ezt a „hibrid” üzleti modellt alkalmazza. Más gazdasági szereplők is vannak, például a Cdiscount társaság, amelyek saját áru kínálatuk mellett harmadik féltől származó árukat is kínálnak.

- 14 Ezért a Bíróság ítélkezési gyakorlatára és különösen a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletre (C-324/09, EU:C:2011:474) tekintettel meg kell határozni, hogy az Amazon online értékesítési weboldalainak ez a működési módja alkalmas-e arra, hogy a weboldalak üzemeltetője a szóban forgó védjeggyel azonos megjelölés használatára ösztönözzön azáltal, hogy a saját kereskedelmi kommunikációjába harmadik fél eladók ilyen megjelölést megjelenítő hirdetéseit építi be.
- 15 Ez a bíróság továbbá arra keresi a választ, hogy az online piacteret tartalmazó online értékesítési weboldalak üzemeltetőjének a hirdetések közzétételében játszott többé-kevésbé aktív szerepét illetően jelentőséggel bírhat-e a vásárlóközönség észlelése.
- 16 Végül az említett bíróság arra is választ vár, hogy az ilyen üzemeltetőt úgy kell-e tekinteni, mint aki egy oltalom alatt álló védjeggyel azonos megjelölést használ, amikor az ilyen megjelöléssel ellátott áruk feladását végzi. A 2020. április 2-i Coty Germany ítéletben (C-567/18, EU:C:2020:267) a Bíróság nem határozott erről a kérdésről, mivel az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a szállítást külső szolgáltató végezte.
- 17 E körülmények között a tribunal d'arrondissement de Luxembourg (luxembourgi kerületi bíróság, Luxemburg) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001] rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, hogy a védjeggyel azonos megjelölésnek valamely internetes oldalon közzétett hirdetésben való használatá az oldal üzemeltetőjének, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyoknak tudható be amiatt, hogy ezen a weboldalon az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok és harmadik személyek hirdetése egymással keveredve jelennek meg azáltal, hogy e reklámokat az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok beépítik a saját kereskedelmi kommunikációjukba?

Megerősíti-e az ilyen beépítést az a tény, hogy:

- a reklámokat egységesen jelenítik meg az internetes oldalon?
- az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok saját reklámjait és a harmadik személyek reklámjait azok eredetét tekintve megkülönböztetés nélkül, azonban az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok logóját jól láthatóan feltüntetve jelenítik meg harmadik személyek internetes oldalainak reklámfelületein, »pop-up« hirdetés formájában?
- az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok olyan integrált szolgáltatást nyújtanak harmadik személy eladók számára, amely magában foglalja a reklámok elkészítésében és az eladási árak meghatározásában való segítségnyújtást, valamint az áruk raktározását és szállításra való feladását?
- az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok weboldalát úgy alakították ki, hogy üzletekként, valamint olyan címkék formájában jelenjenek meg, mint a »legjobb vétel«, »a legkeresettebb« vagy a »legtöbbször megjelenített«, anélkül, hogy első ránézésre meg lehetne különböztetni egymástól az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok saját termékeit a harmadik személyek áruitól?

- 2) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001] rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, hogy a védjeggyel azonos megjelölésnek egy online értékesítési oldalon megjelenített hirdetésben történő használata főszabály szerint az üzemeltetőnek, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyoknak tudható be, ha a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes internethasználó felfogásában az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany aktív szerepet játszott ezen reklám elkészítésében, vagy ez utóbbi ezen üzemeltető saját kereskedelmi kommunikációjának részeként érzékelhető?

E felfogást befolyásolja-e:

- az a körülmény, hogy ez az üzemeltető és/vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok olyan hírnévvel rendelkeznek, hogy náluk a legszélesebb az áruválaszték, köztük a hirdetésben szereplő áruk kategóriája tekintetében is;
- vagy az a körülmény, hogy az így megjelenített hirdetésben olyan fejléc szerepel, amelyben ezen üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok szolgáltatási védjegyét tüntették fel, és ez a védjegy forgalmazói védjegyként jóhírnévvel rendelkezik;
- vagy akár az a körülmény, hogy ez az üzemeltető, illetve a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalanyok e hirdetés megjelenítésével egyidejűleg az abban megjelenített termékkel azonos kategóriába tartozó áruk forgalmazói által hagyományosan kínált szolgáltatásokat is kínálnak?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001] rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, hogy a védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áru végső fogyasztó részére – gazdasági tevékenység körében és a védjegyjogosult hozzájárulása nélkül – történő feladása csak akkor minősül a feladónak betudható használatnak, ha ez utóbbinak ténylegesen tudomása van arról, hogy a megjelölést az árun feltüntették?

A szóban forgó megjelölés használójának minősül-e az ilyen feladó, ha ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany úgy tájékoztatta a végső fogyasztót, hogy ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany gondoskodik az áru feladásáról, miután az árut e célból raktározta?

A szóban forgó megjelölés használójának minősül-e az ilyen feladó, ha ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany előzetesen aktívan hozzájárult az e megjelöléssel ellátott áru reklámjának gazdasági tevékenység körében történő megjelenítéséhez, vagy a reklámra tekintettel rögzítette a végső fogyasztó megrendelését?”

A C-184/21. sz. ügy

- 18 2019. október 4-én Ch. Louboutin a szóban forgó védjegy által biztosított kizárólagos jogok megsértésére hivatkozva védjegybitorlás miatti keresetet indított az Amazon ellen a C-148/21. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság, a tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (vállalkozási ügyek brüsszeli francia nyelvű bírósága, Belgium) előtt, amelyben azt kérte, hogy kötelezzék az Amazont az említett védjegy használatának abbahagyására és a használattal okozott kár megtérítésére, és lényegében ugyanazokra az érvekre hivatkozott, mint amelyeket a C-148/21. sz. ügyben kérdést előterjesztő bírósághoz benyújtott kérelme alátámasztására terjesztett elő.

- 19 Az Amazon szerint ezzel szemben az, hogy egyrészt az online értékesítési weboldalaihoz tartozó online piactereken közzéteszi harmadik fél eladóknak az állítólagosan védjegybitorlást megvalósító cipőkre vonatkozó ajánlatait, másrészt pedig vállalja az ilyen cipők feladását, nem minősül a szóban forgó védjegy általa történő használatának.
- 20 A C-184/21. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő jogvita elbírálásához először is azt kell megállapítani, hogy a védjegybitorló megjelölésnek egy harmadik fél eladótól származó értékesítési ajánlatában történő használata milyen körülmények között tudható be az online piacteret tartalmazó online értékesítési weboldal üzemeltetőjének, másodsor azt, hogy az ilyen használat betudhatóságának megállapításánál figyelembe kell-e venni – és ha igen, milyen körülmények között – a közönségnek az említett ajánlatra vonatkozó észlelését, harmadszor pedig azt, hogy az a tény, hogy az Amazon vállalja egy védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áru feladását, önmagában véve olyan védjegyhasználatnak minősül-e – és ha igen, milyen körülmények között –, amely a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján ennek a vállalkozásnak tudható be.
- 21 E körülmények között a tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles (vállalkozási ügyek brüsszeli francia nyelvű bírósága, Belgium) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001] rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, hogy a védjeggyel azonos megjelölésnek egy online értékesítési [web]oldalon megjelenített hirdetésben történő használata főszabály szerint az üzemeltetőnek tudható be, ha a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes internethasználó felfogásában az üzemeltető aktív szerepet játszott ezen reklám elkészítésében, vagy ez utóbbi az ilyen felhasználó által ezen üzemeltető saját kereskedelmi kommunikációjának részeként érzékelhető?

E felfogást befolyásolja-e:

- az a körülmény, hogy ez az üzemeltető olyan hírnévvel rendelkezik, hogy nála a legszélesebb az áruválaszték, köztük a hirdetésben szereplő áruk kategóriája tekintetében is;
- vagy az a körülmény, hogy az így megjelenített hirdetésben olyan fejléc szerepel, amelyben ezen üzemeltető szolgáltatási védjegyét tüntették fel, és ez a védjegy forgalmazói védjegyként jóhírnévvel rendelkezik;
- vagy akár az a körülmény, hogy ez az üzemeltető e hirdetés megjelenítésével egyidejűleg az abban megjelenített termékkel azonos kategóriába tartozó áruk forgalmazói által hagyományosan kínált szolgáltatásokat is kínál?

2) Úgy kell-e értelmezni a [2017/1001] rendelet 9. cikkének (2) bekezdését, hogy a védjeggyel azonos megjelöléssel ellátott áru végső fogyasztó részére – gazdasági tevékenység körében és a védjegyjogosult hozzájárulása nélkül – történő feladása csak akkor minősül a feladónak betudható használatnak, ha ez utóbbinak ténylegesen tudomása van arról, hogy a megjelölést az árun feltüntették?

A szóban forgó megjelölés használójának minősül-e az ilyen feladó, ha ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany úgy tájékoztatta a végső fogyasztót, hogy ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany gondoskodik az áru feladásáról, miután az árut e célból raktározta?

A szóban forgó megjelölés használójának minősül-e az ilyen feladó, ha ő maga vagy a hozzá gazdaságilag kapcsolódó jogalany előzetesen aktívan hozzájárult az e megjelöléssel ellátott áru reklámjának gazdasági tevékenység körében történő megjelenítéséhez, vagy a reklámra tekintettel rögzítette a végső fogyasztó megrendelését?”

- 22 A Bíróság elnöke 2021. április 16-i végzésével elrendelte a C-148/21. sz. és a C-184/21. sz. ügy egyesítését a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélet meghozatala céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 23 Az előterjesztő bíróságok együttesen vizsgálendő kérdései lényegében arra irányulnak, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan online értékesítési weboldal üzemeltetője, amely az üzemeltető értékesítési ajánlatain kívül egy online piacteret is magában foglal, úgy tekinthető, mint aki egy másik személy európai uniós védjegyével azonos megjelölést használ az ezen védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal kapcsolatban, amikor harmadik fél eladók ezen a piactéren az említett védjegy jogosultjának hozzájárulása nélkül ezzel a megjelöléssel ellátott ilyen árukat kínálnak eladásra. Azt a kérdést is felteszik, hogy e tekintetben releváns-e az, hogy az üzemeltető a weboldalán közzétett ajánlatoknál egységes megjelenítési módot alkalmaz, és egyidejűleg mutatja a saját nevében és javára árusított termékekre, valamint a harmadik fél eladók által az említett piactéren kínált árukra vonatkozó hirdetéseket, továbbá hogy a saját, jóhírnévvel rendelkező forgalmazói logóját az összes ilyen hirdetésen feltünteti, valamint hogy a harmadik fél eladóknak az áruik forgalmazásával összefüggésben a hirdetéseik megjelenítését segítő, valamint az online piactéren kínált áruk raktározására és szállításra való feladására irányuló további szolgáltatásokat kínál. Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróságok arra is választ kérnek, hogy adott esetben figyelembe kell-e venni a szóban forgó weboldal felhasználóinak észlelését.
- 24 A 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében az európai uniós védjegy lajstromozása a jogosult számára jogot biztosít arra, hogy bárkivel szemben fellépjen, aki gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.
- 25 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a 2017/1001 rendelet nem határozza meg a 9. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „használat” fogalmát.
- 26 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a védjegyjogosult felléphet azzal a harmadik személlyel szemben, aki az említett védjeggyel azonos megjelölést az engedélye nélkül használ, amennyiben erre a használatra gazdasági tevékenység körében, a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban kerül sor, és az sérti vagy sértheti a védjegy alapvető funkcióit, köztük azt az alapvető funkcióját, hogy szavatolja a fogyasztók számára az áru vagy a szolgáltatás származását (lásd ebben az értelemben: 2016. március 3-i Daimler ítélet, C-179/15, EU:C:2016:134, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A Bíróság azt is megállapította, hogy a „használat” szó szokásos értelmében véve aktív magatartást és a használatnak minősülő cselekmény feletti közvetlen vagy közvetett irányítást jelent, és rámutatott arra, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének (3) bekezdése, amely nem kimerítő jelleggel felsorolja azon használati módokat, amelyekkel szemben a védjegyjogosult felléphet,

kizárólag harmadik személyek aktív magatartásait említi (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), köztük a 9. cikk (3) bekezdésének b) pontjában a védjegybitorló áruk eladásra való felkínálását, forgalomba hozatalát, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartását.

- 28 Ezzel összefüggésben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikkének célja, hogy olyan jogorvoslati eszközt biztosítsanak az európai uniós védjegy jogosultjának, amely lehetővé teszi számára, hogy fellépjen védjegye harmadik személy általi bármely használatával szemben, és így megszüntettesse azt, amennyiben a használatra a hozzájárulása nélkül kerül sor. Azonban kizárólag a használatnak minősülő cselekményre közvetlenül vagy közvetetten meghatározó másik személy van ténylegesen olyan helyzetben, hogy megszüntesse e használatot, és így megfeleljen az említett tilalomnak (2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Egyébiránt a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a jogosult védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik személy általi, a 2017/1001 rendelet 9. cikke értelmében vett használata legalábbis azt feltételezi, hogy ez a harmadik személy a megjelölést saját kereskedelmi kommunikációja keretében használja. Valamely személy tehát lehetővé teheti ügyfelei számára a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelölések használatát anélkül, hogy ő maga használná az említett megjelöléseket (2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A Bíróság ily módon azt állapította meg az online piactér üzemeltetőjéről, hogy a védjegyekkel azonos vagy azokhoz hasonló megjelöléseknek az online piactéren megjelenített értékesítési ajánlatokban történő használatát kizárólag az online piactér üzemeltetőjének eladóként tevékenykedő ügyfelei végzik, nem pedig maga az üzemeltető, mivel az üzemeltető ezt a megjelölést nem a saját kereskedelmi kommunikációja keretében használja (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 102. és 103. pont; 2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 40. pont).
- 31 Önmagában ugyanis a megjelölés használatához szükséges technikai feltételek megteremtése és az e szolgáltatásért járó ellenértékben részesülés még nem jelenti azt, hogy a szolgáltatás nyújtója maga is használná az említett megjelölést, még akkor sem, ha saját gazdasági érdekében jár el (2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ugyanebből a szempontból a Bíróság a 2020. április 2-i Coty Germany ítéletének (C-567/18, EU:C:2020:267) 45. és 53. pontjában lényegében azt állapította meg, hogy amennyiben egy online piactér üzemeltetője raktározási szolgáltatásokat nyújt az online piactéren tevékenykedő harmadik fél eladóknak, és így azok számára védjegybitorlást megvalósító árukat tárol, azonban nincs tudomása a szóban forgó áruk védjegybitorló jellegéről, és ő maga nem szándékozik az általa raktározott árukat eladásra felkínálni vagy forgalomba hozni, akkor nem az üzemeltető, hanem kizárólag ezek az eladók használják a raktározott áruk elhelyezett megjelöléseket.
- 33 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy bár az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben ugyanezen, online piacteret is magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetőjéről, nevezetesen az Amazonról volt szó, az ebben az ügyben kérdést előterjesztő bíróság, amely kizárólagos hatáskörrel bírt a szükséges ténybeli megállapítások megtételére, egyértelműen megállapította, hogy az üzemeltetőnek nem volt tudomása arról, hogy a szóban forgó áruk védjegyjogot sértenek, maga az üzemeltető nem kínálta fel az érintett árukat eladásra, nem hozta azokat forgalomba, és

- nem is állt szándékában ilyet tenni. Ez a bíróság azt is megállapította, hogy az áruk feladását külső szolgáltatók végezték (2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 9., 30. és 47. pont).
- 34 Továbbá sem az említett ügyben, sem pedig az Amazon által hivatkozott és a jelen ítélet 30. pontjában idézett, 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474) alapjául szolgáló ügyben nem tettek fel kérdést a Bíróságnak azzal kapcsolatban, hogy milyen hatással bír az a tény, hogy a szóban forgó online értékesítési weboldal az online piactéren kívül magának a weboldal üzemeltetőjének az értékesítési ajánlatait is magában foglalja.
- 35 Márpedig a jelen ügyekben a kérdést előterjesztő bíróságok éppen erre a hatásra kérdeznak rá, valamint arra, hogy ezzel összefüggésben mekkora jelentőséget kell tulajdonítani a szóban forgó weboldal felhasználói észlelésének, és más olyan körülményeknek, mint például annak, hogy az üzemeltető a weboldalán közzétett értékesítési ajánlatoknál egységes megjelenítési módot alkalmaz, és egyidejűleg mutatja a saját hirdetéseit és a harmadik fél eladók hirdetéseit, továbbá hogy a saját, jóhírnévvel rendelkező forgalmazói logóját az összes ilyen hirdetésen feltünteti, valamint hogy a harmadik fél eladóknak az áruik forgalmazásával összefüggésben a hirdetéseik megjelenítését segítő, valamint az áruk raktározására és szállításra való feladására irányuló további szolgáltatásokat kínál.
- 36 Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróságok különösen arra kérnek választ, hogy ilyen körülmények között tekinthető-e úgy, hogy nemcsak a harmadik fél eladó, hanem az online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője is, aki adott esetben a saját kereskedelmi kommunikációjában egy másik személy védjegyével azonos megjelölést használ az ezen védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal kapcsolatban, a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében felelősnek tekinthető a védjegyjogosult jogainak megsértése miatt, amikor a harmadik fél eladó ezzel a megjelöléssel ellátott ilyen árukat kínál eladásra ezen az online piactéren.
- 37 E tekintetben pontosítani kell, hogy ez a kérdés az ilyen weboldal-üzemeltető szerepétől függetlenül felmerül, amennyiben egy másik gazdasági szereplő számára lehetővé teszi a védjegy használatát, és adott esetben más jogszabályok, például a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése vagy a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata alapján vizsgálható (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Coty Germany ítélet, C-567/18, EU:C:2020:267, 9., 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 Jóllehet végső soron a kérdést előterjesztő bíróságok feladata annak értékelése, hogy az alapügyekben az Amazon, mint online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője, használ-e a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében a szóban forgó védjeggel azonos megjelölést olyan árukkal kapcsolatban, amelyek azonosak a szóban forgó védjegy árujegyzékében foglalt árukkal, a Bíróság adhat az uniós jog értelmezésével kapcsolatban olyan támpontokat a kérdést előterjesztő bíróságoknak, amelyek számukra e tekintetben hasznosnak bizonyulhatnak (lásd analógia útján: 2022. április 7-i Berlin Chemie A. Menarini ítélet, C-333/20, EU:C:2022:291, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 E tekintetben egy vállalkozásnak a jelen ítélet 29. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „kereskedelmi kommunikációját” illetően – a főtanácsnoki indítvány 55. és 56. pontjában foglaltakkal egyezően – meg kell állapítani, hogy az általában a kommunikáció minden olyan, harmadik személyek felé irányuló formáját jelöli, amelynek célja a vállalkozás

tevékenységének, áruinak vagy szolgáltatásainak népszerűsítése, illetve az ilyen tevékenység végzésére vonatkozó közlés. A megjelölésnek az ilyen vállalkozás saját kereskedelmi kommunikációjában történő használata tehát azt feltételezi, hogy a megjelölés harmadik személyek számára úgy jelenik meg, mint amely ennek a kommunikációnak szerves részét képezi, és ezért a vállalkozás tevékenységéhez tartozik.

- 40 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábban már megállapította, hogy abban az esetben, ha a szolgáltatás nyújtója más védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ olyan áruk reklámozásához, amelyeket egyik ügyfele e szolgáltatás segítségével értékesít, akkor ez a szolgáltató maga is használja ezt a megjelölést, amikor azt oly módon alkalmazza, hogy kapcsolatot teremt az említett megjelölés és az említett szolgáltató által nyújtott szolgáltatások között (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/04, EU:C:2011:474, 92. pont; 2011. december 15-i Frisdranken Industrie Winters ítélet, C-119/10, EU:C:2011:837, 32. pont).
- 41 Így a Bíróság úgy ítélte meg, hogy maga a szolgáltató nem használ más védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést abban az esetben, ha az általa nyújtott szolgáltatás jellegénél fogva nem hasonlítható olyan szolgáltatáshoz, amely az e megjelölésekkel ellátott áruk forgalmazásának az elősegítésére irányul, és nem teremt kapcsolatot a szolgáltatás és az említett megjelölés között, mivel a szóban forgó szolgáltató nem jelenik meg a fogyasztó számára, ami kizárja az általa nyújtott szolgáltatások és a szóban forgó megjelölés közötti képzettársítást (2011. december 15-i Frisdranken Industrie Winters ítélet, C-119/10, EU:C:2011:837, 33. pont).
- 42 A Bíróság ezzel szemben úgy ítélte meg, hogy ilyen kapcsolat áll fenn akkor, ha az online piactér üzemeltetője internetes reklámszolgáltatás segítségével, más védjeggyel megegyező kulcsszó alapján az ügyfelei által az online piactéren eladásra kínált, e védjeggyel ellátott áruk reklámozását végzi. Az ilyen reklám ugyanis az adott kulcsszóra rákereső internethasználók számára nyilvánvaló képzettársítást hoz létre az említett védjeggyel jelölt áruk és az említett piactéren keresztül történő megvásárolhatóságuk között. A védjegyjogosult ezen az alapon léphet fel az üzemeltetővel szemben az ilyen használat miatt, amennyiben ez a reklám sérti a védjegyjogot amiatt, hogy nem, vagy csupán nehézségek árán teszi lehetővé a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes internethasználó számára annak felismerését, hogy az említett áruk az említett védjegy jogosultjától, illetve ahhoz gazdaságilag kapcsolt vállalkozástól, vagy ellenkezőleg, harmadik személytől származnak (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/04, EU:C:2011:474, 93. és 97. pont).
- 43 Ezen ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy – amint arra a főtanácsnok indítványának 58., 59. és 72. pontjában lényegében rámutatott – annak meghatározásakor, hogy az online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője maga is használ-e más védjeggyel azonos olyan megjelölést, amely a harmadik fél eladók által ezen az online piactéren kínált árukra vonatkozó hirdetésekben szerepel, azt kell értékelni, hogy a weboldal szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes használója kapcsolatot teremt-e az üzemeltető által nyújtott szolgáltatás és a kérdéses megjelölés között.
- 44 A fenti elemzés relevanciáját nem kérdőjelezi meg az Amazon és az Európai Bizottság írásbeli észrevételeiben előadott azon érv, amely szerint a Bíróság eddigi ítélkezési gyakorlata nem vette figyelembe a felhasználók észlelését.

- 45 A (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet (C-324/04, EU:C:2011:474) 102. és 103. pontjában – amelynek tartalmát a jelen ítélet 30. pontja ismerteti – a Bíróság nem tett kifejezetten említést a szóban forgó kereskedelmi kommunikáció címzettjének, vagyis az online piactér felhasználójának észleléséről.
- 46 Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Bíróság kizárta volna annak lehetőségét, hogy az online piactér felhasználóinak észlelését releváns tényezőként vegyék figyelembe annak meghatározásakor, hogy a szóban forgó megjelölést az online piactér üzemeltetőjének saját kereskedelmi kommunikációjával összefüggésben használják-e.
- 47 Az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben ugyanis a szóban forgó weboldal csak egy online piactérből állt, és nem szerepeltek rajta az oldal üzemeltetőjének saját értékesítési ajánlatai.
- 48 Következésképpen annak meghatározása érdekében, hogy egy online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldalon egy, az adott piactéren tevékenykedő harmadik fél eladó által közzétett, más védjeggyel azonos megjelölést használó hirdetés az említett weboldal üzemeltetője kereskedelmi kommunikációjának szerves részét képezi-e, azt kell megvizsgálni, hogy ez a hirdetés alkalmas-e arra, hogy kapcsolatot teremtsen az említett üzemeltető által kínált szolgáltatások és a szóban forgó megjelölés között, mivel egy szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználó azt hiheti, hogy az említett üzemeltető az, aki saját nevében és javára forgalmazza azt az árut, amely tekintetében a szóban forgó megjelölést használják.
- 49 A jelen ügy körülményeinek átfogó értékelése során különös jelentőséggel bír többek között annak módja, ahogyan a hirdetések a szóban forgó weboldalon egyenként és összességükben megjelennek, valamint a weboldal üzemeltetője által nyújtott szolgáltatások jellege és terjedelme is.
- 50 Először is a hirdetések megjelenítési módját illetően emlékeztetni kell arra, hogy a hirdetések interneten történő átlátható megjelenítésének igényét az elektronikus kereskedelemről szóló uniós jogszabályok is előírják (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 95. pont). Az online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldalon közzétett hirdetéseket ezért oly módon kell megjeleníteni, hogy a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználó könnyen különbséget tudjon tenni a weboldal üzemeltetője által tett ajánlatok és a weboldalon szereplő online piactéren tevékenykedő harmadik fél eladók ajánlatai között (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 94. pont).
- 51 Márpedig az a körülmény, hogy az online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője egységes megjelenítési módot alkalmaz a weboldalán közzétett ajánlatok bemutatására, és a saját hirdetéseit és a harmadik fél eladók hirdetéseit is egyszerre mutatja, továbbá a saját, jóhírnévvel rendelkező forgalmazói logóját a weboldalán és az összes ilyen hirdetésen – köztük a harmadik fél eladók által kínált árukra vonatkozó hirdetéseken – is feltünteti, valószínűleg megnehezíti az egyértelmű megkülönböztetést, és így a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználóban azt a benyomást keltheti, hogy az említett üzemeltető forgalmazza saját nevében és javára a harmadik fél eladók által eladásra kínált árukat is. Következésképpen, ha ezeken az árukon egy más védjeggyel azonos megjelölés szerepel, az ilyen egységes megjelenítés a felhasználók számára kapcsolatot teremthet a megjelölés és a weboldal-üzemeltető által nyújtott szolgáltatások között.

- 52 Különösen, ha egy online értékesítési weboldal üzemeltetője a saját vagy harmadik féltől származó különböző ajánlatokhoz – függetlenül attól, kitől származnak – olyan utalást társít, mint „legjobb vétel”, „a legkeresettebb” vagy a „legnépszerűbb”, például egyes ajánlatok népszerűsítése érdekében, akkor az ilyen megjelenítés a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználóban azt a benyomást erősítheti, hogy az így népszerűsített termékeket az üzemeltető saját nevében és javára forgalmazza.
- 53 Másodszor, az online piacteret magában foglaló online értékesítési weboldal üzemeltetője által a szóban forgó megjelöléssel ellátott árukat az online piactéren kínáló harmadik fél eladóknak nyújtott szolgáltatások jellege és terjedelme – így különösen a felhasználók árukkal, az áruk raktározásával, feladásával és visszaküldésével kapcsolatos kérdéseinek kezelése – szintén azt a benyomást keltheti a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználóban, hogy az árukat az említett weboldal-üzemeltető saját nevében és javára forgalmazza, és így a felhasználók számára kapcsolatot teremthet az üzemeltető által nyújtott szolgáltatások és az ezeken az árukon, valamint a harmadik fél eladók hirdeteiben megjelenő megjelölések között.
- 54 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan online értékesítési weboldal üzemeltetője, amely az üzemeltető értékesítési ajánlatain kívül egy online piacteret is magában foglal, úgy tekinthető, mint aki más európai uniós védjeggyel azonos megjelölést használ az ezen védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal kapcsolatban, amikor harmadik fél eladók ezen a piactéren az említett védjegy jogosultjának hozzájárulása nélkül ezzel a megjelöléssel ellátott ilyen árukat kínálnak eladásra, ha a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználó kapcsolatot teremt a weboldal-üzemeltető által nyújtott szolgáltatások és a szóban forgó megjelölés között, ami különösen abban az esetben áll fenn, ha az adott helyzetet jellemző valamennyi körülményre tekintettel az ilyen felhasználónak az a benyomása támadhat, hogy maga az említett üzemeltető forgalmazza saját nevében és javára az említett megjelöléssel ellátott árukat. E tekintetben releváns ténynek minősül, hogy az üzemeltető egységes megjelenítési módot alkalmaz a weboldalán közzétett ajánlatok bemutatására, és egyszerre mutatja a saját nevében és javára árusított termékekre, illetve a harmadik fél eladók által az említett piactéren kínált árukra vonatkozó hirdetéseket, továbbá hogy a saját, jóhírnévvel rendelkező forgalmazói logóját az összes ilyen hirdetésen feltünteti, valamint hogy a harmadik fél eladóknak a szóban forgó megjelöléssel ellátott áruk forgalmazásával összefüggésben többek között az áruk raktározására és szállításra való feladására irányuló további szolgáltatásokat kínál.

A költségekről

- 55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróságok előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ezek a bíróságok döntenek a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

az olyan online értékesítési weboldal üzemeltetője, amely az üzemeltető értékesítési ajánlatain kívül egy online piacteret is magában foglal, úgy tekinthető, mint aki más európai uniós védjegyével azonos megjelölést használ az ezen védjegy árujegyzékében foglaltakkal azonos árukkal kapcsolatban, amikor harmadik fél eladók ezen a piacon az említett védjegy jogosultjának hozzájárulása nélkül ezzel a megjelöléssel ellátott ilyen árukat kínálnak eladásra, ha a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes felhasználó kapcsolatot teremt a weboldal-üzemeltető által nyújtott szolgáltatások és a szóban forgó megjelölés között, ami különösen abban az esetben áll fenn, ha az adott helyzetet jellemző valamennyi körülményre tekintettel az ilyen felhasználónak az a benyomása támadhat, hogy maga az említett üzemeltető forgalmazza saját nevében és javára az említett megjelöléssel ellátott árukat. E tekintetben releváns ténynek minősül, hogy az üzemeltető egységes megjelenítési módot alkalmaz a weboldalán közzétett ajánlatok bemutatására, és egyszerre mutatja a saját nevében és javára árusított termékekre, illetve a harmadik fél eladók által az említett piacon kínált árukra vonatkozó hirdetéseket, továbbá hogy a saját, jóhírnévvel rendelkező forgalmazói logóját az összes ilyen hirdetésen feltünteti, valamint hogy a harmadik fél eladóknak a szóban forgó megjelöléssel ellátott áruk forgalmazásával összefüggésben többek között az áruk raktározására és szállításra való feladására irányuló további szolgáltatásokat kínál.

Aláírások